

ພຣະທຳດານິເອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍເຈັດສິບ

ບ້ອມປາກການແຕ່ງຈົດວິນຍານ: ຄວາມເຂົ້າໃຈການສະຖາປະນາບັນລັງອັນສະຫວັນ ແລະ ການປ່ຽນແປງໃນບໍລິບົດແຕ່ງຄຳພະຍາກອນ

Jeff Pippenger

2024-03-31

ກະແຈໃນການລະບຸວ່າ ຣັດເຊຍແມ່ນອຳນາດທີ່ໄດ້ລົ້ມລົງສົງຄາມຢູເຄຣນໃນປີ 2014 ຄື "ບ້ອມປາກການ," ຊຶ່ງແມ່ນສີສະ, ຫຼື ນະຄອນຫຼວງຂອງອານາຈັກ. ພຣະວິຫານຂອງມະນຸດປະກອບມີສີສະແລະຮ່າງກາຍ. ສີສະແມ່ນທຳມະຊາດຊັ້ນສູງ, ແລະຮ່າງກາຍແມ່ນທຳມະຊາດຊັ້ນຕ່ຳ. "ເຈັດເວລາ" ທີ່ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1844 ນັ້ນ, ຕໍ່ມາຈະຕ້ອງຖືກນຳມາຜູກເຂົ້າກັບເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງເປັນສີສະຂອງຢູດາ. ໃນພຣະວິຫານທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ມີບັນລັງຂອງກະສັດ, ຜູ້ຊົງເປັນສີສະຂອງເຢຣູຊາເລັມ, ຊຶ່ງເປັນສີສະຂອງຢູດາ, ຕັ້ງຢູ່ ການປະສານກັນຂອງພຣະພາວະກັບມະນຸດສະພາບ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການຜະນຶກຕາປະທັບຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝື່ນສີຟ້າ, ຖືກສະແດງໄວ້ວ່າເປັນການຮັບເອົາ "ພຣະທັດຂອງພຣະຄຣິດ." ຈົດໃຈແມ່ນທຳມະຊາດຊັ້ນສູງ, ແລະດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງເປັນ "ສີສະ."

ເມື່ອບັນດາຜູ້ທຶດານິເອນເປັນຕົວແທນໄດ້ເຫັນນິມິດຜ່າຍເພດຍິງທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາປ່ຽນໄປເປັນຕາມພຣະສະຖານະຂອງພຣະຄຣິດ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຮັບພຣະທັດສະນະຈົດຂອງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງເປັນອາດາມອົງທີສອງ ແລະເປັນຜ່າຍວິນຍານ. ໃນຈຸດນັ້ນ ຈົດໃຈເລືອກໜັງຕາມຕົວອັກສອນຂອງພວກເຂົາ ຊຶ່ງພວກເຂົາຮັບສືບທອດມາຈາກອາດາມອົງທຳອິດຫຼັງຈາກທີ່ເຂົາຕົກລົງໃນບາບ ແລະໄດ້ກັບດ້ານລະບຽບແຕ່ງການຊົງສ້າງຂອງຕົນ ກໍຖືກຕອກໄວ້ກັບກາງແຂນ. ຈົດໃຈເລືອກໜັງທີ່ສູ້ກັບພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບໂດຍບໍ່ໄດ້ເລືອກເອງແຕ່ເມື່ອເກີດ ຖືກແທນທົດວິພຣະທັດສະນະຈົດຂອງພຣະຄຣິດ ຊຶ່ງພວກເຂົາໄດ້ຮັບໂດຍການເລືອກຂອງຕົນເອງ ແລະຊົງເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງສົມບູນພ້ອມ. ເມື່ອນັ້ນ ຈົດໃຈໃໝ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະພຣະທັດສະນະຈົດຂອງພຣະຄຣິດ ກໍເປັນຈົດດຽວກັນ ແລະທັງສອງສະຖິດຮ່ວມກັນຢູ່ເທິງບັນລັງໃນສະຖານທີ່ສະຫວັນ. ພາຍໃນພຣະວິຫານມີສະຖານທີ່ໜຶ່ງທີ່ບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ ແລະມະນຸດ ຜູ້ຊົງຖືກຊົງສ້າງຕາມພຣະສະຖານະຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍມີສະຖານທີ່ອັນຈຳເພາະພາຍໃນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງຖືກຈັດໄວ້ເພື່ອການສະຖິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສະຖານທີ່ນັ້ນບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃນທຳມະຊາດອັນຕ່ຳຂອງພວກເຂົາ, ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍອານາຈັກຜ່າຍເໜືອ. ມັນຢູ່ໃນສະຖານທີ່ທີ່ຖືກແທນໂດຍອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້, ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກວາງພຣະນາມຂອງພຣະອົງໄວ້, ອັນເປັນພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ສະຖານທີ່ນັ້ນຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ແຕ່ໃນຖານະທີ່ເຢຣູຊາເລັມເປັນນະຄອນຫຼວງຂອງຢູດາ, ເຢຣູຊາເລັມແມ່ນສີສະ, ແຕ່ສີສະຂອງນະຄອນຫຼວງຄືກະສັດ. ແລະເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນນະຄອນຫຼວງ, ແຕ່ພ້ອມກັນນັ້ນກໍໄດ້ຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນສະຖານທີ່ທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງວາງພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ. ແລ້ວໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງວາງພຣະບັນລັງຂອງພຣະອົງ. ອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້ເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດອັນສູງກວ່າຂອງມະນຸດ, ແຕ່ມັນຍັງມີຫ້ອງພຣະທຶນື່ງອັນພິເສດສຳລັບກະສັດອີກດ້ວຍ. ຊົດເຕີ້ໄວທໍ້ເອີ້ນສະຖານທີ່ນັ້ນວ່າ "ບ້ອມປາກການ" ຂອງຈົດວິນຍານ. ບ້ອມປາກການ, ຕາມຄຳນິຍາມແລ້ວ, ແມ່ນບ້ອມປ້ອງກັນ.

“ໃຈທັງໝົດຕ້ອງຖືກມອບແດ່ພຣະເຈົ້າ; ມືຊະນັນ
ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ສາມາດມີຜົນໃນການຊຳລະຊີວິດແລະອຸບນສິຍໄດ້.
ແຕ່ເປັນຂໍ້ເທັດຈິງອັນໜ້າເສົ້າວ່າ ຫຼາຍຄົນຜູ້ອ້າງນາມຂອງພຣະຄຣິດ
ບໍ່ເຄີຍມອບໃຈຂອງຕົນແດ່ພຣະອົງຢ່າງຊື່ຕົງ. ພວກເຂົາບໍ່ເຄີຍປະສົບຄວາມສຳນຶກຜົດແຫ່ງການຍອມຈຳນົນ
ນຳຢ່າງສົມເຊື່ອງຕໍ່ຂໍ້ຮຽກຮ້ອງຂອງຄຣິດສະຕະສາສະໜາ, ແລະຜົນຕາມມາກຄື
ພະລັງອຳນາດແຫ່ງການປ່ຽນແປງຂອງຄວາມຈິງບໍ່ຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຂົາ; ອິດທິພົນອັນເລັກຊ້າ
ແລະອ່ອນໄຫວ ຂອງຄວາມຮັກແຫ່ງພຣະຄຣິດ ບໍ່ໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຫັນໃນຊີວິດແລະອຸບນສິຍ.
ແຕ່ຈະເປັນພາລະກົດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳພຽງໃດໃນການລ້ຽງຝູງແກະຂອງພຣະເຈົ້າ
ຖ້າຫາກບັນດາຜູ້ລ້ຽງຮອງໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ກັບພຣະຄຣິດ,
ແລະກຳລັງດຳລົງຊີວິດແດ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຮ່ວມມືກັບພຣະຜູ້ລ້ຽງເອກຂອງຝູງແກະ!
ພຣະຄຣິດຊົງເອີ້ນມະນຸດໃຫ້ເຮັດວຽກຢ່າງທຸກໆພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດ.
ມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ຄຳພະຍານທິເລັກຊ້າວ່າ, ເຂັ້ມແຂງກວ່າ, ແລະຊັກນຳບັງຄັບຫຼາຍກວ່າ
ກ່ຽວກັບລົດອຳນາດຂອງຄວາມຈິງ
ດັ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ໃນຄວາມສັດທາທີ່ສຳແດງອອກໃນການປະພຶດຈິງຂອງຜູ້ທີ່ອ້າງວ່າເຊື່ອຄວາມຈິງນັ້ນ.
ຄວາມຮັກຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລ່ອດໃນຈິດວິນຍານ
ຈະນຳໄປສູ່ການປ່ຽນແປງຢ່າງແນ່ນອນໃນວິທີຄຸນນະກຳເຮັດວຽກເພື່ອດວງວິນຍານຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງພິນາດ.
ເມື່ອຄວາມຈິງເຂົ້າຄອບຄອງບ້ອມປາກການຂອງຈິດວິນຍານ, ພຣະຄຣິດກໍປະທັບເທິງບັນລັງໃນໃຈ,
ແລະເມື່ອນັ້ນ ມະນຸດຜູ້ເປັນເຄື່ອງມືສາມາດກ່າວໄດ້ວ່າ, ‘ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ກັບພຣະຄຣິດແລ້ວ;
ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂ້ານ້ອຍຍັງມີຊີວິດຢູ່; ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຂ້ານ້ອຍອີກຕື່ມໄປ,
ຫາກແມ່ນພຣະຄຣິດຊົງດຳລົງພະຊົນຢູ່ໃນຂ້ານ້ອຍ; ແລະຊີວິດທີ່ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍດຳລົງຢູ່ໃນເນື້ອກາຍນີ້
ຂ້ານ້ອຍດຳລົງມັນໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັກຂ້ານ້ອຍ
ແລະຊົງປະທານພຣະອົງເອງເພື່ອຂ້ານ້ອຍ.’” Review and Herald, October 9, 1894.

“ບ້ອມປາກການແຫ່ງຈິດວິນຍານ” ແມ່ນບ່ອນທີ່ “ພຣະຄຣິດປະທັບຢູ່ເທິງພຣະບັນລັງ.”
ການປະທັບຂັ້ນຄອງຂອງພຣະຄຣິດສຳເລັດລົງເມື່ອເນື້ອຫນັງຖືກຕອກກາງແຂນ,
ແລະເນື້ອຫນັງຕາມຄຳນຶກຂອງໂປໂລກຄຳທີ່ມະຊາດຊົນຕຳ, ແລະມັນຄືອານາຈັກຜ່າຍເຫນືອ. ດ້ວຍເຫດນີ້
ຄຳພະຍາກອນຂອງອານາຈັກຜ່າຍເຫນືອຈຶ່ງໄປເຖິງພຽງປີ 1798 ເທົ່ານັ້ນ.
ທຳມະຊາດຊົນຕຳບໍ່ອາດຖືກຮວມເຂົ້າກັບພຣະພາບໄດ້,
ມັນຈຳເປັນຕ້ອງຖືກປ່ຽນແປງໃນພຶດຕາດຽວໃນການສະເດັດມາຄົງທຶນສອງ. ອານາຈັກຜ່າຍໃຕ້, ຊຶ່ງມີ “ຫົວ”
ອັນເປັນເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ “ຫົວ” ອັນເປັນພຣະວິຫານ, ໄດ້ໄປເຖິງປີ 1844,
ເພາະມັນເປັນຕົວແທນຂອງທຳມະຊາດຊົນສູງທີ່ສາມາດເລືອກທີ່ຈະຕອກເນື້ອຫນັງໄວ້ກັບກາງແຂນ
ແລະໂດຍຄວາມເຊື່ອເຂົ້າໄປໃນບ້ອມປາກການແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດທິສຸດ,
ແລະຖືກໃຫ້ນັ່ງເທິງພຣະບັນລັງກັບພຣະຄຣິດ. ສະຖານທີ່ການຮ່ວມກັນນັ້ນ ແລະການປະທັບຂັ້ນຄອງນັ້ນ
ເກີດຂຶ້ນ ແມ່ນຢູ່ໃນບ້ອມປາກການຂອງພຣະວິຫານມະນຸດ. ຂໍ້ທີ່ສຳຄັນໃນບົດທີ່ສືບເອົາດັ່ງນີ້ “ຫົວ”
ວ່າເປັນບ້ອມປາກການ, ແຕ່ຄວາມຈິງນັ້ນຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນກັບໂດຍພະຍານຂອງເອຊາຢາ,
ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບບ້ອມປາກການ (ບ້ອມປາກການໃຈກາງ)
ຖືກເຂົ້າໃຈທັງໃນການປະຍຸກໃຊ້ພາຍນອກ ແລະພາຍໃນ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງເປັນອາຫານຜ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. “ເຮົາເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ”
ພຣະຄຣິດໄດ້ກ່າວ; “ຜູ້ໃດທີ່ມາຫາເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຫົວອີກເລີຍ; ແລະຜູ້ໃດທີ່ເຊື່ອໃນເຮົາ
ຜູ້ນັ້ນຈະບໍ່ຫົວອີກເລີຍ.” ໂລກກຳລັງພິນາດໄປເພາະຂາດແຄນຄວາມຈິງອັນບໍລິສຸດ ແລະບໍ່ຖືກປົນເປື້ອນ.
ພຣະຄຣິດຄືຄວາມຈິງ. ພຣະດຳຮັດຂອງພຣະອົງຄືຄວາມຈິງ,
ແລະມີຄວາມໝາຍອັນເລັກຊ້າຍິ່ງກວ່າທີ່ປາກົດຢູ່ພາຍນອກ,
ແລະມີຄຸນຄ່າເກີນກວ່າຮູບລັກອັນຖອມງ່າຍຂອງມັນ.

ຈົດໃຈທຖືກບຸກໃຫ້ມີຊີວິດໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຈະມອງເຫັນຄຸນຄ່າຂອງພຣະດຳຮັດເຫຼົ້ານີ້. ເມື່ອຕາຂອງພວກເຮົາຖືກເຈັມດ້ວຍຢາທາຕາອັນບໍລິສຸດນັ້ນ ພວກເຮົາຈະສາມາດແຍກອອກເຫັນອັນມະນີອັນລ້ຳຄ່າແຫ່ງຄວາມຈິງ ເຖິງແມ່ນວ່າມັນອາດຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ພິນຜົວກໍຕາມ.

“ຄວາມຈິງເປັນສັງສັກສິດ, ເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ. ມັນເຂັ້ມແຂງແລະມີອຳນາດຍິ່ງກວ່າສົງໃດໆທັງໝົດໃນການ
ຫຼຸດມລັກສະນະນັ້ນສົ່ຍໃຫ້ເປັນຕາມພຣະສັນຖານຂອງພຣະຄຣິດ.
ໃນຄວາມຈິງນັ້ນມີຄວາມຊັນຊົມຍິນດີອັນບໍ່ລົບລຸນ. ເມື່ອມັນຖືກຖະນຸຖະໜອມໄວໃນຈິດໃຈ,
ຄວາມຮັກທີ່ມີຕົວພຣະຄຣິດຈະຖືກເລືອກເໝືອນກວ່າຄວາມຮັກຕ່າງມະນຸດຄົນໃດໆ. ນີ້ແຫຼ່ງຄຣິດສາສະໜາ.
ນີ້ແຫຼ່ງຄຣິດວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານ. ດັ່ງນັ້ນ ຄວາມຈິງອັນບໍ່ລົບລຸນແທ້
ບາດສະຈາກການເຈືອປົນ ຈຶ່ງເຂົ້າຄອບຄອງປ້ອມປາກການແຕ່ງຕັ້ງຕົນ. ຖ້ອຍຄຳນີ້ຈຶ່ງສຳເລັດຄົບຖ້ວນວ່າ,
‘ເຮົາຈະໃຫ້ໃຈໃໝ່ແກ່ເຈົ້າດ້ວຍ ແລະຈະໃສ່ຈິດວິນຍານໃໝ່ໄວ້ພາຍໃນເຈົ້າ.’
ມີຄວາມສູງສົງໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ມີຊີວິດແລະທາງການພາຍໃຕ້ອິດທິພົນອັນໃຫ້ຊີວິດຂອງຄວາມຈິງ.” Review
and Herald, February 14, 1899.

ແລະໃນວັນທີ ໑໐ ສິງຫາ ໒໐໑໙, ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຢູ່ຂ້າງແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ ຄື ແມ່ນ້ຳຮົດເດດການ;
ແລ້ວຂ້ານ້ອຍກໍຍົກຕາຂຶ້ນເບິ່ງ, ແລະເບິ່ງແມ່, ມີຊາຍຜູ້ໜຶ່ງປຸງຫົວຜ້າບ່ານ,
ແອວຂອງທ່ານຄາດດ້ວຍຄຳບໍລິສຸດແຫ່ງອຸພາດ: ຮ່າງກາຍຂອງທ່ານກໍຄືດັງແກວ້ເບລົນ,
ໃບໜ້າຂອງທ່ານດັງປະກາຍພໍ່ແມ່, ດວງຕາຂອງທ່ານດັງຄົບໄຟ, ແຂນ ແລະ
ຕົນຂອງທ່ານດັງທອງສຳລິດທີ່ຂັດມັນແລ້ວ, ແລະສຽງຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານດັງສຽງຂອງຝຸງຊົນເປັນອັນຫຼາຍ.
ແລະຂ້ານ້ອຍ ຕາມຕົວ ຜູ້ດຽວໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ: ເພາະວ່າບັນດາຜູ້ຊາຍທີ່ຢູ່ນຳຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນນິມິດນັ້ນ;
ແຕ່ຄວາມສັນສະທ້ອນຢ່າງໃຫຍ່ໄດ້ຕົກໃສ່ພວກເຂົາ, ຈົນພວກເຂົາໜີໄປລຸ່ນຕົວ.
ດັ່ງນັ້ນຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຖືກປະໂວຣ໌ດດຽວ, ແລະໄດ້ເຫັນນິມິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນີ້, ແລະບໍ່ມີເຮົາເຫຼືອໃນຂ້ານ້ອຍເລີຍ:

ເພາະຄວາມງາມສະງ່າຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ກ້າຍເປັນຄວາມເສື່ອມຊາມຢູ່ໃນຕົວຂ້ານອ້ອມ,
ແລະຂ້ານອ້ອມບໍ່ມີແຮງເຫຼືອຢູ່ເລີຍ. ເຖິງຢ່າງນັ້ນຂ້ານອ້ອມກໍໄດ້ຍືນສຽງຖອຍຄຳຂອງທ່ານ:
ແລະເມື່ອຂ້ານອ້ອມໄດ້ຍືນສຽງຖອຍຄຳຂອງທ່ານ, ເມື່ອນັ້ນຂ້ານອ້ອມກໍຫຼັບສະຫຼົບຢ່າງເລັກ ຄວາໜ້າລົງ,
ແລະໜ້າຂອງຂ້ານອ້ອມຫັນລົງສູ່ພື້ນດິນ. ແລະເບິ່ງແມ, ມືໜຶ່ງໄດ້ມາແຕະຕ້ອງຂ້ານອ້ອມ,
ຊຶ່ງໃຫ້ຂ້ານອ້ອມລຸກຂຶ້ນຢູ່ເທິງຫົວເຂົ້າ ແລະ ຝາມຂອງຕົນ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, ໂອ ດານເຮອນ,
ຊາຍຜູ້ເປັນທຣີກຢ່າງຍິ່ງ, ຈົ່ງເຂົ້າໃຈຖອຍຄຳທີ່ຂ້ານອ້ອມເວົ້າແກ່ເຈົ້າ, ແລະຈົ່ງຍືນຂຶ້ນຕັ້ງ:
ເພາະບັດນີ້ຂ້ານອ້ອມຖືກສົ່ງມາຫາເຈົ້າ. ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວຖອຍຄຳນີ້ແກ່ຂ້ານອ້ອມ,
ຂ້ານອ້ອມກໍຍືນຂຶ້ນຕົວສັ້ນ. ແລ້ວທ່ານຈົ່ງກ່າວແກ່ຂ້ານອ້ອມວ່າ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ, ດານເຮອນ:
ເພາະຕັ້ງແຕ່ວັນທ່ານອົດທົດເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະເຂົ້າໃຈ, ແລະຈະຖອມຕົນລົງຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ,
ຖອຍຄຳຂອງເຈົ້າກໍໄດ້ຖືກຮັບຟັງແລ້ວ, ແລະຂ້ານອ້ອມກໍໄດ້ມາເພາະຖອຍຄຳຂອງເຈົ້າ.
ແຕ່ເຈົ້ານາຍແຫ່ງອານາຈັກເປີເຊຍໄດ້ຂັດຂວາງຂ້ານອ້ອມໄວ້ຊາວເອດວັນ: ແຕ່ເບິ່ງແມ, ມັກາເອນ,
ຜູ້ໜຶ່ງໃນບັນດາເຈົ້ານາຍຊັ້ນສູງ, ໄດ້ມາຊ່ວຍຂ້ານອ້ອມ;
ແລະຂ້ານອ້ອມໄດ້ຄົງຢູ່ພົ້ນກັບບັນດາກະສັດແຫ່ງເປີເຊຍ. ບັດນີ້ຂ້ານອ້ອມໄດ້ມາເພື່ອໃຫ້ເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າ
ອັນໃດຈະເກີດແກ່ຊົນຊາດຂອງເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍທັງຫຼາຍ: ເພາະນິມິດນີ້ຍັງສຳລັບຫຼາຍວັນຂ້າງໜ້າ.
ດານເຮອນ 10:4-14.

ດານເຮອນຢູ່ໃນຕອນທ້າຍຂອງຊາວເອດວັນແຫ່ງການໄວ້ທຸກ ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດແຫ່ງພຣະຄຣິດ
ແລະໄດ້ຍືນພຣະດຳລັດຂອງພຣະຄຣິດ. ນິມິດແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ທັງທີ່ບາກົດໃຫ້ເຫັນ
ແລະທີ່ຖືກກ່າວອອກມາ ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການແຍກອອກເປັນສອງຈຳພວກ,
ແລະດານເຮອນໄດ້ນອນຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ເພາະທ່ານ "ຢູ່ໃນການນອນຫຼັບອັນເລັກ."

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວສົ່ງເຫຼິ້ນນີ້, ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ລາຊະໂຮ
ສະຫາຍຂອງພວກເຮົາຫຼັບໄປແລ້ວ; ແຕ່ເຮົາຈະໄປ ເພື່ອປຸກເຂົ້າໃຫ້ຕົ້ນຈາກການຫຼັບນັ້ນ."
ແລ້ວພວກສາວົກຂອງພຣະອົງທູນວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າ, ຖ້າເຂົາຫຼັບ ເຂົາກໍຄົງຈະຫາຍດີ." ແທ້ຈິງແລ້ວ
ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມຕາຍຂອງລາວ; ແຕ່ພວກເຂົາຄິດວ່າ
ພຣະອົງກ່າວເຖິງການພັກຜ່ອນໃນການຫຼັບ. ດັ່ງນັ້ນ ພຣະເຢຊູຈົ່ງກ່າວແກ່ເຂົາຢ່າງແຈ້ງຊັດວ່າ,
"ລາຊະໂຮຕາຍແລ້ວ." ໂຢຮັນ 11:11-14.

ແລ້ວ ດານເຮອນໄດ້ຖືກແຕະຕ້ອງໂດຍ ກາເບຣເຮອນ ເປັນຄັ້ງທຳອິດ,
ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຮູ້ເຖິງການຕໍ່ສູ້ທາງການເມືອງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ດານເຮອນ ຕາຍຢູ່ (ນອນຫຼັບ),
ແລະວ່າບັດນີ້ທ່ານກຳລັງຈະໃຫ້ຄຳອະທິບາຍແກ່ນິມິດທີ່ຫາກໄດ້ປ່ຽນແປງ ດານເຮອນ ໃຫ້ເປັນຕາມພາບລັກຂອງ
ພຣະຄຣິດ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ທ່ານຈະຖືກແຕະຕ້ອງເປັນຄັ້ງທີສອງ, ໂດຍ ພຣະຄຣິດ ເອງ.

ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວຄຳເຊັນນັ້ນແກ່ຂ້ານອ້ອມ, ຂ້ານອ້ອມກໍຫັນໜ້າລົງສູ່ພື້ນດິນ ແລະກາຍເປັນຄົນເປັນໃບ.
ແລະເບິ່ງເຖິດ, ຜູ້ໜຶ່ງຊຶ່ງຄ້າຍຄືຮູບລັກຂອງບຸດທັງຫຼາຍຂອງມະນຸດໄດ້ມາແຕະຮົມຝຶປາກຂອງຂ້ານອ້ອມ;
ແລ້ວຂ້ານອ້ອມຈຶ່ງອຳບາກຂຶ້ນແລະເວົ້າ, ແລະກ່າວແກ່ຜູ້ທີ່ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຂ້ານອ້ອມວ່າ, ໂອ ນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມ,
ເພາະນິມິດນັ້ນ ຄວາມເຈັບປວດຂອງຂ້ານອ້ອມໄດ້ຫວນກັບມາເທິງຕົວຂ້ານອ້ອມ
ແລະຂ້ານອ້ອມບໍ່ເຫຼືອແຮງເລີຍ.
ເພາະຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມຜູ້ນີ້ຈະສົນທະນາກັບນາຍຂອງຂ້ານອ້ອມຜູ້ນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ?
ເພາະສຳລັບຂ້ານອ້ອມ, ໃນທັນໃດນັ້ນ ເລີຍບໍ່ມີແຮງເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານອ້ອມ
ແລະທັງບໍ່ມີມິນຫາຍໃຈເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້ານອ້ອມເລີຍ. ດານເຮອນ 10:15-17.

ນີ້ເປັນຂໍ້ຂະໜານກັບຄຳພະຍາກອນທຳອິດຂອງເອເຊກຽນໃນບົດທີສາມສົບເຈັດ,
ເພາະວ່າໃນຄຳພະຍາກອນສອງປະການທົດເຊກຽນຖືກບອກໃຫ້ປະກາດແກ່ກະດູກທັດຕາຍແລ້ວໃນຫຸບເຂົ້ານັ້ນ,
ຄຳພະຍາກອນທຳອິດເຮັດໃຫ້ກ້ຮ່າງກາຍຂຶ້ນ, ແຕ່ໃນເວລານັ້ນພວກມັນຍັງບໍ່ມີມິນຫາຍໃຈ,

ແລະກໍບໍ່ມີກໍາລັງດັງກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ.

ເປັນຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງເອເຊກຽນທີ່ເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍໄດ້ຮັບລົມຫາຍໃຈຈາກລົມທັງສີ່ທິດ
ແລະລຸກຂຶ້ນຍືນເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງ, ແລະໃນການແຕ່ງຕັ້ງດານເຢອນເປັນຄັ້ງທີສອງ,
“ໃນຂ້າງນ້ອຍບໍ່ມີກໍາລັງຫຼົງເຫຼືອຢູ່ເລີຍ, ທັງບໍ່ມີລົມຫາຍໃຈຫຼົງເຫຼືອຢູ່ໃນຂ້າງນ້ອຍ.”

ແລ້ວດານເຢອນກໍຖືກແຕ່ງຕັ້ງອີກເປັນຄັ້ງທີສາມໂດຍລວມ, ແລະເປັນຄັ້ງທີສອງໂດຍກາບຣີເອນ.

ແລ້ວຜູ້ໜັງຊຶ້ງມີຮູບຮ່າງຄ້າຍມະນຸດໄດ້ມາແຕ່ງຕັ້ງຂ້າພະເຈົ້າອີກ
ແລະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ, ໂອ ທ່ານຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຢ່າງຍິ່ງ, ຢ່າຢ້ານເລີຍ:
ຂຶ້ນຕັ້ງສູງຈົນເຖິງທ່ານ, ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງເຖິງ, ແມ່ນແທ້ ຈົ່ງເຂັ້ມແຂງ.
ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບກຳລັງ ແລະໄດ້ກ່າວວ່າ,
ຂໍໃຫ້ນາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກ່າວເຖິງ; ເພາະທ່ານໄດ້ເສີມກຳລັງໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ. ດານເຢອນ 10:18, 19.

ການສຳພັດເທື່ອທີສາມຂອງດານເຢອນ ແມ່ນຄຳພະຍາກອນຄັ້ງທີສອງຂອງເອເຊກຽນ
ຊຶ້ງນຳບັນດາຮ່າງກາຍໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຍືນເທິງຕົນຂອງພວກເຂົາ ເປັນກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງຍິ່ງ.
ຄຳພະຍາກອນຂອງທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້ວ່າຕົນເອງຕາຍແລ້ວ ເພາະພວກເຂົາກຳລັງໄວ້ທຸກ
ດັ່ງເຊັ່ນດານເຢອນ.

ແລ້ວພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ຈົ່ງພະຍາກອນຕົວລົມ, ຈົ່ງພະຍາກອນ, ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ,
ແລະຈົ່ງກ່າວແກ່ລົມວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້ວ່າ: ຂ້າແຕ່ລົມຫາຍໃຈ,
ຈົ່ງມາຈາກລົມທັງສີ່ທິດ, ແລະຈົ່ງຫາຍໃຈໃສ່ຄົນທີ່ຖືກສັງຫານເຫຼົ່ານີ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະມີຊີວິດ.” ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພະຍາກອນຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບັນຊາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະລົມຫາຍໃຈກໍເຂົ້າມາໃນພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາກໍມີຊີວິດ, ແລະຍືນຂຶ້ນຢູ່ເທິງຕົນຂອງຕົນ, ເປັນກອງທັບໃຫຍ່ຢ່າງຍິ່ງ.
ແລ້ວພຣະອົງຕັດກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, “ໂອ ບຸດແຫ່ງມະນຸດ, ກະດູກເຫຼົ່ານີ້ອີງວານອີສຣາເອນທັງໝົດ:
ຈົ່ງເບີ້, ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, ‘ກະດູກຂອງພວກເຮົາແຫ້ງໄປແລ້ວ,
ແລະຄວາມຫວັງຂອງພວກເຮົາກໍສິ້ນໄປແລ້ວ: ພວກເຮົາຖືກຕັດຂາດອອກເພື່ອສ່ວນຂອງພວກເຮົາ.’
ເອເຊກຽນ 37:9–11.”

ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບັນຊາໃຫ້ເອເຊກຽນພະຍາກອນ, ແລະພຣະອົງຊົງກ່າວບອກພວກເຂົາວ່າ
ຄຳພະຍາກອນຂອງວົງວານອີສຣາເອນຄົງພວກເຂົາເປັນຄົນຕາຍ, ປາດສະຈາກຄວາມຫວັງ
ແລະຖືກຕັດຂາດແລ້ວ. ພວກເຂົາກຳລັງໄວ້ທຸກ, ດັ່ງທີ່ດານເຢອນໄດ້ເປັນ,
ເພາະພວກເຂົາຜິດຫວັງໂດຍຄຳທຳນາຍທີ່ລົ້ມເຫລວຂອງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020, ແລະໃນສະພາບນັ້ນ
ເອເຊກຽນຖືກບອກໃຫ້ພະຍາກອນ.

ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງພະຍາກອນ ແລະ ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້:
ເບີ້ເຖິງ, ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ, ເຮົາຈະໄຂຫຼມຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ
ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກຫຼມຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈະນຳພວກເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນອີສຣາເອນ.
ແລະ ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ ເຮົາຄົງພຣະເຢຣີເຮວາ, ເມື່ອເຮົາໄຂຫຼມຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ໂອ ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ,
ແລະ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຂຶ້ນມາຈາກຫຼມຝັງສົບຂອງພວກເຈົ້າ, ແລະ
ເຮົາຈະໃສ່ພຣະວິນຍານຂອງເຮົາໄວ້ໃນພວກເຈົ້າ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະມີຊີວິດ, ແລະ
ເຮົາຈະຈັດວາງພວກເຈົ້າໄວ້ໃນແຜ່ນດິນຂອງຕົນເອງ: ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະຮູ້ວ່າ
ເຮົາຄົງພຣະເຢຣີເຮວາໄດ້ກ່າວສັງນີ້ ແລະ ໄດ້ກະທຳມັນແລ້ວ, ພຣະເຢຣີເຮວາຕັດດັ່ງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 37:12–14.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນມີຄຳເອນ ຫົວໜ້າທຸດສະຫວັນ ຊົງເປີດອຸບໂມງຝັງສົບຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ
ແລະພະຍາກອນສອງຄົນໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11 ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນໄດ້ຖືກຊຸບໃຫ້ຄົນມາ
ແລະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະລຸກຂຶ້ນຍືນ
ເໝືອນດັ່ງທີ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ຖືກປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ລຸກຂຶ້ນຍືນ

ເມື່ອພວກເຂົາຖືກນຳອອກມາຈາກອຸບໂມງຝັງສົບຂອງຕົນ ໃນຄຳພະຍາກອນທຳອິດຂອງເອເຊກຽນ.

ແລະພາຍຫຼັງສາມມື້ຄັ້ງ ພຣະວິນຍານແຫ່ງຊີວິດຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າໄປໃນພວກເຂົາ,
ແລະພວກເຂົາໄດ້ຍືນຂຶ້ນເທິງຕົນຂອງຕົນ;
ແລະຄວາມຍືນກົວອັນໃຫຍ່ໄດ້ຕົກລົງເທິງຜູ້ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາ. ພຣະນິມິດ 11:11

ພະຍານທັງສອງນັ້ນຖືກສະແດງແທນໂດຍໂມເຊແລະເອລີຢາ,
ແລະໂມເຊກໍໄດ້ຖືກຟື້ນຄືນຊີວິດໂດຍສຽງຂອງຫົວໜ້າທູດສະຫວັນດ້ວຍ.

ແຕ່ມັກເອນ ຫົວໜ້າທູດສະຫວັນ, ເມື່ອໄດ້ຕັ້ງຖິ່ນກັບມານ ໃນເລື່ອງກ່ຽວກັບຮ່າງຂອງໂມເຊ,
ກໍບໍ່ກ້ານຳຄຳກ່າວຫາອັນເປັນການດູໝືນມາກ່າວຕໍ່ລາວ, ແຕ່ໄດ້ກ່າວວ່າ,
“ຂ້າຍິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຫ້າມປາມເຈົ້າເຖີດ.” ຢູດາ 1:9

ມີຄຳເອນ, ເຈົ້າຊາຍ ແລະ ອັກຄະທູດ, ເປັນພຣະອົງຜູ້ທີ່ໄດ້ສະເດັດມາ ແລະ ຊ່ວຍກາບຮີອນໃນພຣະທຳດານເືອນ
ບົດທີ 10, ແລະ ນັ້ນແຫຼະເປັນພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງທີ່ຮ້ອງເອີ້ນຊາຍ ແລະ ຍິງໃຫ້ມາສູ່ຊີວິດ.

ເພາະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເອງຈະສະເດັດລົງມາຈາກສະຫວັນດ້ວຍສຽງຮ້ອງດັງ,
ດ້ວຍສຽງຂອງຫົວໜ້າທູດສະຫວັນ, ແລະດ້ວຍສຽງແກພຣະເຈົ້າ:
ແລະບັນດາຜູ້ຕາຍໃນພຣະຄຣິດຈະຟື້ນຂຶ້ນກ່ອນ. 1 ເທຊະໂລນກີ 4:16

ການແຕະຕ້ອງສາມຄັ້ງຂອງດານເືອນເປັນຕົວແທນຂອງການຜ່ານຈາກຂະບວນການລາວດີເຊຍຂອງທູດສະຫວັນ
ນອງທຣີສາມ ໄປສູ່ຂະບວນການຟື້ນຕົວຂອງທູດສະຫວັນນອງທຣີສາມ, ແລະໃນດານເືອນບົດ 10,
ນິມິດທີ່ເຮັດໃຫ້ການຜ່ານຈາກພາບລັກຂອງລາວດີເຊຍ ໄປສູ່ພາບລັກຂອງຟື້ນຕົວຂອງພຣະສຳເລັດນັ້ນ
ຖືກສະແດງໂດຍປະຫວັດສາດຊົງພະຍາກອນທຳອິດທີ່ຖືກນຳສະເໜີໃນບົດ 11.

ນິມິດນັ້ນຖືກເອເຊກຽນນຳສະເໜີເປັນນິມິດກ່ຽວກັບອິດສະລາມຂອງວິບັດຄັ້ງທຣີສາມ. ໃນປີ 2014,
ຮັດເຊຍໄດ້ລົງຕົ້ນສົງຄາມຕົວແທນຄັ້ງທຣີສາມ. ໃນປີ 2015,
ປະທານາທິບໍດີຜູ້ຮັ່ງມີທີ່ຮຸນແຮງໄດ້ລົງຄວາມພະຍາຍາມຂອງຕົນເພື່ອຈະກາຍເປັນປະທານາທິບໍດີຄົນທີສອງ.

ໃນປີ 2020 ປະທານາທິບໍດີຜູ້ນັ້ນ, ຜູ້ເປັນຕົວແທນຂອງເຂົາສັດຜ່າຍຮີໂຟບລິກັນ,
ໄດ້ຖືກສັງຫານໂດຍສັດຮ້າຍອະເທຣິດ “woke” ທີ່ຂຶ້ນມາຈາກເຫວລິກຫາທຣີດ; ແລະໃນບົດຽວກັນນັ້ນ
ເຂົາສັດໄປຮຕາສຕັງຜ່າຍລາໂອດີເຊຍກໍໄດ້ຖືກສັງຫານເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນປີ 2023,
ເຂົາສັດທັງສອງໄດ້ກັບຄືນມາມືຊີວິດ, ແລະທັງສອງເລີ່ມຕົ້ນການປ່ຽນຜ່ານຂອງຕົນເຂົ້າສູ່ອົງທິເບດ
ຊົງເປັນຂອງເຈດຕິກ. ອັນໜຶ່ງກຳລັງປ່ຽນຜ່ານເຂົ້າສູ່ພາບລັກທາງການເມືອງຂອງສັດຮ້າຍ
ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກແລະລັດຖືກນຳມາຮວມກັນໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ,
ແລະອີກເຂົາສັດໜຶ່ງກຳລັງປ່ຽນຜ່ານຈາກພາບລັກຂອງລາໂອດີເຊຍໄປສູ່ພາບລັກຂອງພຣະຄຣິດ.
ທັງສອງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາເຖິງໃນໄມ້ຊ້າ. ອັນໜຶ່ງຈະກາຍເປັນ “Alexander the
Great”, ກະສັດເອກຜູ້ນຳໜ້າຂອງກະສັດສົບອົງຜູ້ມອບອານາຈັກທີ່ຈັດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ຍິງໂສເຟນເຊເທິງໂຮມ,
ແລະອີກອັນໜຶ່ງຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ.

ນິມິດທີ່ກໍໄດ້ເກີດການປ່ຽນຜ່ານທັງສອງປະການນີ້ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ອ່ອນໄຫວທີ່ອາດອອກລະຫວ່າງວັນທີ 11
ກັນຍາ 2001 ແລະ ກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຂໍ້ມູນເອີ້ນ ຂອງພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີສິບເອັດ
ໄດ້ຖືກຊີ້ບອກໂດຍຈຳເພາະພາຍໃນບໍລິບົດທີ່ວ່າ ຖ້າທ່ານບໍ່ເຊື່ອ ທ່ານຈະບໍ່ຖືກສະຖາປະນາ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນການສຶກສານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ກົດເກນທັງໝົດໃນພຣະຄຳພີຕ້ອງເປັນຄຸ້ມນຶ່ງຂອງຊີວິດປະຈຳວັນ.
ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດຕ້ອງເປັນຫົວຂໍ້ສຳຄັນ,

ເປີດເຜີຍບົດຮຽນທັງຫຼາຍທີ່ເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນຮູ້ແລະນຳໄປປະຕິບັດ.
ພຣະຄຣິດຕ້ອງຖືກນຳເຂົ້າມາໃນການສຶກສາທຸກຢ່າງ,
ເພື່ອວ່ານັກຮຽນທັງຫຼາຍຈະໄດ້ດຶມດຳໃນຄວາມຮູ້ແຫ່ງພຣະເຈົ້າ
ແລະຈະໄດ້ສະແດງພຣະອົງອອກທາງອຸປະນິສັຍ. ຄວາມເລີດປະເສີດຂອງພຣະອົງຕ້ອງເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາສຶກສາ
ທັງໃນກາລະເວລານີ້ແລະໃນນິລັນຕອນ. ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ,
ຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຕັດໄວ້ໃນພຣະຄຳພີເດີມແລະພຣະຄຳພີໃໝ່, ເປັນອາຫານຈາກສະຫວັນ;
ແຕ່ຫຼາຍສິ່ງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າວິທະຍາສາດນັ້ນ ເປັນດັ່ງອາຫານທີ່ມະນຸດປະດິດຄົດສ້າງຂຶ້ນ,
ເປັນອາຫານທີ່ຖືກປົນເປືອນ; ມັນບໍ່ແມ່ນມານາທີ່ແທ້ຈິງ."

ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ ພົບເຫັນພຣະບັນຍາທິບໍາອາດຖືກສົ່ງໄສໄດ້
ແລະບໍ່ມີວັນຫມົດສິ້ນ—ເປັນພຣະບັນຍາທິມີຕົ້ນກຳເນີດ ບໍ່ແມ່ນໃນຈິດໃຈອັນຈຳກັດ
ແຕ່ຢູ່ໃນພຣະທັຍອັນບໍ່ຈຳກັດ.
ແຕ່ຫຼາຍສ່ວນຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສຳແດງໄວ້ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ ຍັງມີຕົວຕໍ່ມະນຸດ
ເພາະອັນມະນີແຫ່ງຄວາມຈິງຖືກຝັງຢູ່ໃຕ້ກອງເສດເຫຼືອຂອງບັນຍາ ແລະຂົນບັນນີຂອງມະນຸດ.
ສຳລັບຫຼາຍຄົນ ຂຸມຊັບແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຍັງຄົງຖືກປົກປິດໄວ້
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສືບຄົ້ນຫາມັນດ້ວຍຄວາມພາກພຽນຢ່າງຈິງໃຈ
ຈົນກວ່າຫຼັກຄຳສອນອັນດຸດດັ່ງຄຳຄຳຈະໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈ. ພຣະວັດຈະນະຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຊຳລະ
ແລະຕຽມຜູ້ທີ່ຮັບພຣະວັດຈະນະນັ້ນ ໃຫ້ເປັນສະມາຊິກໃນພຣະລາຊວົງ
ເປັນບຸດຫຼານຂອງກະສັດແຫ່ງສະຫວັນ.

"ການສຶກສາພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຄວນເຂົ້າມາແທນທີ່ການສຶກສາບັນດາບົມເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ນຳຈິດໃຈຂອງຜູ້ຄົນເຂົ້າໄປສູ່ລັດທິລຶກລັບ ແລະ ຫ່າງໄກຈາກຄວາມຈິງ. ຫຼັກການອັນມີຊີວິດຂອງພຣະວັດຈະນະນັ້ນ ເມື່ອຖືກຖືກທຳເຂົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ
ຈະເປັນເກາະບ້ອງກັນຂອງພວກເຮົາໃນທຳມະກາງການທົດລອງແລະການລ້ວງ;
ຄຳສັ່ງສອນອັນມາຈາກສະຫວັນຂອງພຣະອົງເປັນທາງດຽວໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດ.
ເມື່ອການທົດສອບມາເຖິງທຸກຈິດວິນຍານ ຈະມີການຫລົງຖອຍອອກຈາກຄວາມເຊື່ອ.
ບາງຄົນຈະສຳແດງຕົນວ່າເປັນຄົນທີ່ລະຍຶດ, ບຸນບຳມ, ຈອງຫອງ, ແລະ ພຶ້ງຕົນເອງ, ແລະ
ຈະຫັນໜ້າຈາກຄວາມຈິງ, ເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອອັບບາງລົງ. ເປັນຫຍັງ? ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດ
'ດ້ວຍທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ.' ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຂຸດລົງໃຫ້ເລິກ ແລະ
ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຮ່າກຖານຂອງຕົນໝັ້ນຄົງ."

"ເມື່ອຖ້ອຍຄຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໂດຍຜ່ານຜູ້ສັງສານທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກ ຖືກນຳມາເຖິງພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນຈົມພິມ ແລະຄິດວ່າທາງນັ້ນຖືກເຮັດໃຫ້ຄົບແຄບເກີນໄປ.
ໃນບົດທຳອິດແຫ່ງພຣະທຳໂຢຮັນ ພວກເຮົາອ່ານເຖິງບາງຄົນທີ່ຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນສາວົກຂອງພຣະຄຣິດ,
ແຕ່ເມື່ອຄວາມຈິງອັນແຈ້ງແຈ້ງຖືກນຳສະເໜີແກ່ພວກເຂົາ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ພໍໃຈ
ແລະບໍ່ດຳເນີນໄປກັບພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ. ໃນທຳນອງດຽວກັນນີ້
ນັກສຶກສາທີ່ສຶກສາພຽງຜິວເຜີນເຫຼົ່ານີ້ຈະຫັນໜ້າຈາກພຣະຄຣິດເຊັ່ນກັນ." Testimonies, volume 6, 132.